

Παράδοξος τοῦ ἐφάνη καὶ ὁ λογχοφόρος σκοπὸς ὁ θεθεῖς πρὸ τῆς θύρας τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας τὴν προτεράϊαν τοῦ χοροῦ, καὶ ἔλεγε:

— Ἐδῶ, φαίνεται οἱ ἱδιοὶ νὰ κλεύουν τοὺς ἰδίους ἐ-
αυτοὺς των.

Ὁ δὲ ἀπόλυτος ἐπίστρατος ἀκούσας τὸ λεχθέν, λέγε-
ται, εἰπὼν:

— Δὲν θυμᾶσαι μίαν προῆλθε χρονιά ποῦ κλέψαν τὸν
τούρκικο μεγαλόσταυρο τῆς ἡμισελήνου ἀπὸ τὸ παλάτι
μὲ τὰ διακμήντια; Ποιὸς θαρρεῖς, τὸν ἐκλεψε;....

Μεγάλην τῷ ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν αἱ περιεφραλαταὶ
τῶν ὑπασπιστρῶν τοῦ βασιλέως, ὡς τοὺς ὠνόμαζε, καὶ
ἔλεξε:

— Αὐτὰ τὰ βάζουν στὰ χωριά μας οἱ μακεδόνες καὶ
γίνονται μασκαράδες.

Μαθὼν δὲ τὸ παράδοξον, ὅτι ἐτέθη διατίμησις κατ'
αὐτὰς εἰς τὰ ψάρια.

— Μικρὰ, εἶπε, θὰ στείλαν τοῦ ὑπαστρονόμου.

Ἐθεάθη δὲ εἶτα χάσκων ἐν τῇ ὁδῷ Ἀθηναῖς, ἐν ἣ ἡ
μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ σκάπτει ὑπονόμους ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄ-
κρου, ἐνῶ ἐκ τοῦ ἐτέρου ἡ ἐταιρία τῶν ἵπποσιδηροδρόμων
στρωννύει τὰς γραμμὰς τῆς, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοή-
σῃ, ἂν οἱ ὑπόνομοι θὰ διέλθουν ἄνωθεν τῶν ἵπποσιδηρο-
δρόμων ἢ οἱ ἵπποσιδηροδρομοὶ ὑπὸ τοὺς ὑπονόμους.

* *

Μεταξὺ λόγων ὁ κ. Ρεθυθογόνατος προσελθὼν εἰς τὸ
ταχυδρομεῖον λαμβάνει δεκαπενθημέρου χρονολογίας ἐπι-
στολὴν, καθ' ὅσον αὕτη ἐκ τοῦ χωρίου του εἶχε κάμει
ὀλην τὴν περιοδείαν τοῦ κράτους μέχρις ὅτου κομισθῇ
ἐνταῦθα.

Ἡ περισπούδαστος αὕτη ἐπιστολὴ περιεῖχε τὰ δε τὰ
γράμματα.

«Ἀπὸ τὸ τσεφλίκι μας καὶ στὴν Ἀθήνα, κύρ κουμπάρε
μου καὶ εἴμεθα σὲ κακὸ χάλι μὲ ὅλη τὴ φαμίλια μας,
καὶ ἀμέσως νὰ φροντίσης νὰ στείλῃς στὸν βασιλέα κατὰ
τὸ σύνταγμα γιὰ νὰ σταλοῦν ἀσφαλῶς στὴ βουλὴ ἡ ἀ-
ποκάτω μας ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας ὑποστηρίζεις καὶ σὺ
μὲ τὸ στόμα σου ὡς καλῶς γνωρίζεις καὶ πρέπει καὶ
χαίρετίσματα πολλὰ πολλὰ καὶ ἀπὸ τὴν γυναῖκα καὶ
ὄχι ἄλλο. Μένω ὁ κουμπάρος σου Ἀνάσκελος, ὑποψήφιος
ἀντιπολιτευόμενος ἀποτύχας».

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἔγγραφο τῶν ἐνστάσεων, συνταχθὲν ὑπὸ
τοῦ Παπατρέχα ἀποφοίτου τῆς τῶν Ἰωαννίνων σχολῆς.

«Ἦρὲς τὴν ἐκλαμπρότατην Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων».

Ἐκλαμπρότατοι κύρ βουλευταὶ καὶ λοιποί. Ἄκουε
λεῶς! Κἀγὼ τε σὺν τοῖς ἄλλοις θυμῷ τε καὶ φρονή-
ματι ἐφιέμενος ἐμὲ αὐτὸν βουλευτὴν ἀναδείξαι, τοῦ
κοινοῦ καλοῦ ἐνεκῶ ὡς τὰ κακὰ (συμπάθειον) ἀπεχθαί-
βω, δεδῆλωκα τὴν ἐμὴν ταύτην πρόθεσιν τῷ σούπερ κλην
Βουρδουίαι ἐνωματάρχῃ, τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς, ὃς
ἐνωματάρχης ἐννόμως μὴ φερόμενος (ἐνωματάρχης γὰρ
ἐκ τοῦ ἐνόμου), παίων με ἤρξατο κακεμφάτοις ἔπεισι
(καὶ γὰρ μποῦφο καὶ μπουνταλὰ μ' ἀπεκαίλεσε), ἃ ἐγὼ
ἀνθαμυνόμενος ἀποκροῦσαι πειραθεῖς ὀργῇ αὐτὸς ἐξηνά-
φθῃ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν:

Ποτὲ ραγδαῖον ὑετὸν ἀπὸ βορρᾶν δὲν εὖρον
μαϊνόμενον τόσον σφοδρὰ.

Ὅσον αὐτὸς ἀλύπητα κατέφερε τὸ νεῦρον
εἰς τὰ ἄθῳά μου πλευρὰ.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐμῷ δώματι εἰσελάσας θύων τε
καὶ ἀπολύων ἤρξατο τῶν ἐμῶν ὀρνιθίων, τὸν οἰνῶνα δὲ
συλῆσας πολὺν τὸν οἶνον ἔπιε, μεθ' ᾧ οἰνόφυλξ γενό-
μενος, βέβηλον χεῖρα ἐξέτεινε καὶ προσήψατο στήθους οὐ
μόνον τῆς ἐμῆς συνεύνου, ἀλλὰ καὶ τὴν παρειὰν ἐθώπευσε
τῆς ἀδελφίδος μου, καὶ νῆ Δία, καὶ παταγῶδες φίλημα
μετὰ δῆγματος ἐναπέθηκεν ἐπ' αὐτῆς. Μαϊνόμενος εἶτα
τοὺς περὶ αὐτὸν ἐκέλευσε λαβόντες τὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου
κάλπην προσδέσας ταύτην τοῖς ἐμοῖς ὀπισθίοις ἐπιλέγων:
«Βουλευτὴς αἰ; Κρεμάστε τοῦ τοῦ μασκαρᾶ στὴν οὐρὰ
αὐτὸν τὸν τενακὲ, νὰ πάρῃ τὸ φύσημά του ἕως τὴν Ἀ-
θήνα». Ἀπῆλθε δὲ ἰνδιάνους τε συγκομίζων χῆνας καὶ
λουκαρίκους. Δι' ἅπαντα ταῦτα πάντα ἐνιστάμενος ἐνώ-
πιον τῆς τῶν Ἑλλήνων βουλῆς, αἰτοῦμαι ἀκυρωθῆναι
ἐκλογὴν δήμου μου, ἀποβληθῆναι βουλευτὴς καὶ ἐμὲ κλη-
θῆναι ἀντ' αὐτῶν.

Ἀνάσκελος,

Βουλευτὴς ἀντιπολιτευόμενος ἀποτυχὼν.

Ἦδη ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ πό-
σον θ' ἀδικήσῃ καὶ τὸν κ. Ἀνάσκελον.

Παλιάνθρωπος.

ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ. Τι-
μῶνται φράγκων δύο.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ἢ ΕΚΔΟΤΑΙ

βιβλίων νέων παρκαλοῦνται νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας ἀντίτυπον ὅπως ἀγγέλληται διὰ τοῦ **Μῆ**
Χάνεσαι καὶ ἐν ἀνάγκῃ σχολιάζηται.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτη-
σίας τῆς Ἑλλάδος πόλεμον,
ἦτοι Ἱστορίαν τῶν Ναυμαχιῶν κατὰ τὰ ἔτη 1821—
1828, συγγραφεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἡλοῦρχου
Ch. Chabeaud Arnault, μεταφρασθεῖσα δὲ
ὑπὸ **Κωνσταντ. Νεστορίδη. Τιμᾶται δρ. δύο.**

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ Ν. ΔΡΑΧΜΗΣ

πωλεῖται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας ἡ
περίφημος ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ τοῦ **Σουρῆ**, ἦτοι ἡ με-
ταξὺ Στεφάνου Ξένου καὶ Α. Κουμουνοῦρου ἀλληλο-
γραφία περὶ ἀλώσεως τῆς **Κωνσταντινουπόλεως**.

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»